

tinguin establerts contractes amb ella". Però la lliure elecció d'aquests establiments ha estat afirmada pel ponent del Senat (*Journal officiel*, 1927, Deb. parlam. Senat, pàg. 693, 1 i 2). Les visites són fetes en principi a casa del metge. En cas d'impossibilitat de desplaçament, el metge anirà a casa de l'assegurat, sota una doble reserva: l'assegurat no podrà aleshores escollir només que un metge resident en el propi municipi o, en cas de no haver-n'hi, un dels que visquin en el municipi més proper; a més a més, aniran a càrrec de l'assegurat totes les despeses fetes pel desplaçament de qualsevol metge més allunyat. D'una manera més general, tindrà que pagar aquell totes les despeses que excedeixin de la tarifa esmentada abans, per exemple, en cas d'adreçar-se a un metge que no hagi acceptat aquesta tarifa (art. 4, 3er.).

b) L'assegurança-malaltia dóna dret a l'assistència mèdica, àdhuc en les branques especialitzades de la medicina o de la cirurgia (oftalmologia, laringologia), als medicaments, als aparells de protèsis; a l'hospitalització en els establiments de curació o de prevenció en els que sigui necessari d'internar el malalt (art. 4, 1er., i art. 6, 1er.).

Les prestacions en espècies vénen obligades a fer-se des del començament de la malaltia o del tractament preventiu, que la llei fixa en ésser reconeguts per primera vegada pel metge i durant un període de sis mesos (art. 4, 7è.). Tota recaiguda comprovada als dos mesos de l'afecció és considerada com continuació de la malaltia precedent (art. 4, 8è.). Passat el termini de sis mesos, si l'assegurat està encara malalt o presenta incapacitat, passa a la categoria d'invàlids dels quals hem parlat abans (Cap. III, 3, art. 10).

No tenen dret als serveis mèdico-farmacèutics ni a l'hospitalització, les lesions o malalties sotmeses a la legislació d'accidents de treball (articles 8-10).

Durant el curs de l'embaràs i dels sis mesos següents al deslliurament, l'assegurat o la muller de l'assegurat tenen dret als mateixos serveis mèdico-farmacèutics que en els casos de malaltia (article 9).

En cas d'embaràs patològic que obligui a l'aplicació de l'assegurança-invalidesa, la malalta té dret a les prestacions per assegurança-malaltia després de la constatació del seu estat i a les pres-

tacions per invalidesa encara després del deslliurament (art. 9, 3er.).

**

En el curs de l'elaboració de la nova llei, els metges han discutit molt, dintre i fora del Parlament, sobre diversos punts, especialment la qüestió del *tiers payant* (el pagament per un tercer). Cosa curiosa: mentre que un gran nombre de metges es mostraven contraris a l'admissió d'aquest, els farmacèutics s'hi mostraven favorables gairebé unànimement.

La situació dels metges-profarmacèutics, essent alhora en part la d'uns i altres, hom pot esperar, a primera vista, que els inconvenients d'aquest sistema seran per a ells en part minvats pels avantatges del mateix en certs aspectes."

CONDICIÓ PSICOLÒGICA DE LA PROFESSION MÈDICA

En l'acte de la inauguració del nou estatge de la Societat mèdica de Colònia donà el Prof. Moritz una conferència sobre les qualitats que predestinen a homes i dones a dedicar-se a la professió mèdica.

Com el Prof. Garré, de Bonn, accepta que la humanitat pot dividir-se en dos grups: el de tipus auditiu i el tipus visual. Els pertanyents a l'últim estan atents al món dels fenòmens mentre que els primers, el de tipus auditiu, formen llurs idees de la paraula parlada o llegida.

El Prof. Moritz manifestà d'haver fet un ample enquesta, escrivint a gairebé tots els professors de les Facultats de Medicina, i de més a més als professors de ciències teòriques, com història, filosofia, arqueologia i matemàtiques, demanant-los-hi quins foren els seus temes d'estudi preferits a l'escola. Per altra banda pregunta, també, les notes obtingudes en ciències naturals; si havien mostrat interès pels experiments de física i, per tal de veure la disposició auditiva, si havien après fàcilment les lliçons de memòria.

Les respostes mostraren que els professors de Medicina, en la seva edat escolar pertanyien més aviat al tipus visual que a l'altre, mentre que els professors de ciències teòriques tenien una disposició auditiva.

Els professors mèdics havien excel·lit en física i química i havien mostrat afició als experiments, a l'observació i a recollir col·leccions.